

Tekster og sanger under temaet: **«Sammen med Gud og hverandre»**

Temaet for Frelsesarmeens kvinner for 2019 er «Underveis».
Det får oss til å reflektere over hvordan vårt livssyn påvirker måten vi lever på.

Vi er avhengig av hverandre i vår hverdag og i vår tjeneste.
Vi er skapt til fellesskap, og Gud er den som vil ha fellesskap med oss.

Vi kan få være sammen med hverandre i hverdagen,
sammen i tjeneste for hverandre og sammen i bønn
Sammen når livet utfordrer og sammen med Gud og hverandre i himmelen.

Forslag til sanger

- 76: Dine løfter er mange.
- 45: Der det nye livet lever.
- 56: Det er navnet ditt jeg roper.
- 103: En dag er gitt oss for å hvile
- 161: Gjør det lille du kan.
- 185: Gå gjennom byens lange, rette gater
- 239: Hjemme i himlen
- 240: Hjerter er det verden trenger.
- 247: Hvem vil tjene Herren.
- 328: Jeg ønsker si ja til min Herre.
- 344: Jesus inn i alle hjem
- 393: La oss vandre i lyset
- 457: Nå ønsker vi velkommen hit
- 474: Om Gud vil tale til vår verden nå.
- 488: Rekk meg din hånd
- 518: Som barn i ditt hus
- 548: Tenk hvilken nåde av Herren Gud.
- 583: Vi rekker våre hender frem
- 591: Vær stille for Herren er oss nær.
- 604: Å, bli hos meg
- 631: Å leva det er å elska.
- 652: Del din glede med en annen
- 685: Hvilken glede jeg får
- 691: Jeg elsker Guds familie

Bibeltekster med sangforslag.

1.Kor 12.

Sangforslag nr.76: Dine løfter er mange

Beskriver nådegavene og at vi alle er lemmer på Kristi kropp.
Det viser nødvendigheten av felleskapet og at alle er like viktige.
«Dere er Kristi legeme, og hver enkelt er dere hans lemmer.» 1. Kor. 12.27

Joh. 15.5

Sangforslag nr. 548: Tenk hvilken nåde av Herren Gud

Kristus som det sanne vintre, Gud som vingårdsmannen og oss som grenene.
«Jeg er vintreet, dere er grenene. Den som blir i meg og jeg i ham, han bærer mye frukt, Men uten meg kan dere intet gjøre.» Joh. 15. 5.

Matt 25.40

Sangforslag nr. 161: Gjør det lille du kan

Sannelig, jeg sier dere:
«Det dere gjorde mot én av disse mine minste søsken, har dere gjort mot meg.»

Hebr. 10.24

Sangforslag nr. 393: La oss vandre i lyset

*La oss holde urokkelig fast ved bekjennelsen av håpet, for han som ga løftet, er trofast.
La oss ha omtanke for hverandre, så vi oppgløder hverandre til kjærlighet
og gode gjerninger.*

Jesaja 46.

Sangforslag nr. 604: Å, bli hos meg

*Til dere blir gamle, er jeg den samme, til håret gråner, vil jeg bære dere.
Det har jeg gjort, og det skal jeg gjøre, ja, jeg skal bære og berge dere.*

Åpenbaringen 21. 3-4

Sangforslag nr. 239: Hjemme i himmelen

*Se, Guds bolig er hos menneskene. Han skal bo hos dem, og de skal være hans folk,
og Gud selv skal være hos dem. Han skal tørke bort hver tåre fra deres øyne, og døden skal ikke være mer,
beller ikke sorg eller skrik eller smerte. For det som før var, er borte.*

SAMMEN I TJENESTE FOR HVERANDRE

«Norea.no» presenterer på sin side den tyske forkynneren Dietrich Bonhoffer.
Bonhoffer gir gode råd om det å være sammen med Gud og hverandre på,
-det å være hverandres tjenere.

Hans råd bygger på bibelske sannheter.

De passer godt både i et kollegafellesskap, i ekteskap og familie, eller i et forsamlingsfellesskap.

Når Gud kaller oss til å ha fellesskap med seg selv, ønsker han at vi også skal få et godt og personlig fellesskap med andre kristne. Det er viktig å ha et inderlig forhold til Gud.
Men de som lever rundt oss og som også er Guds barn, skal være til for hverandre.

Det er ikke alltid lett.

Her presenteres fem av hans råd.

Å holde styr på tungen

Ef. 4.29

*«La ikke råttent snakke gå ut fra deres munn,
men god tale som er nødvendig til oppbyggelse, og som blir til velsignelse for dem som hører på.»*

Å være ydmyk

Rom. 12 3-4

I kraft av den nåde jeg har fått, sier jeg til hver enkelt av dere: Gjør deg ikke større tanker enn du bør, men bruk din forstand og vær sindig! Hver og en skal holde seg til det mål av tro som Gud har gitt ham. Vi har ett legeme, men mange lemmer, og alle lemmene har forskjellige oppgaver.

Å lytte

Jak. 5.16

Akkurat som kjærligheten til Gud begynner med å lytte til hans ord, begynner kjærligheten til brødrene med å lytte til dem.

Bekjenn derfor syndene for hverandre og be for hverandre, for at dere kan bli helbredet.»

Vise hjelpsomhet

1. Job. 3.18

«Mine barn, la oss ikke elske med ord eller med tunge, men i gjerning og sannhet.

Å bære

Gal. 6. 2

«Bær hverandres byrder, og oppfyll på den måten Kristi lov.»

Bær noen til Jesus

Tanker rundt teksten fra Mark 2,1-5

Fire venner blir enige om å hjelpe en syk venn inn i Jesu nærhet. I fellesskap bærer de den syke og legger han for Jesus føtter. Det blir til forandring og nytt liv. Vi er kalt til å bringe mennesker inn i Jesu nærhet slik at de kan få del i det som er blitt vår rikdom. Vi er kalt til å gi denne rikdommen videre med våre ord, våre handlinger og ved våre forbønner. Når vi blir enige om å be for noen, er vi med og løfter et menneske inn i Jesu nærhet, slik de fire vennene gjorde det. ”Dersom to av dere her på jorden blir enige om å be om noe, hva det enn er, skal dere få det av min Far i himmelen” (Matteus 18, 19).

Bibelen forteller også om noen mødre som, til tross for hindringer, brakte sine barn inn i Jesu nærhet. Han tok dem inn til seg og velsignet dem. (Markus 10, 13 -16)

Vi har alle noen vi kan be for, noen vi kan løfte inn til Jesu favn. Han tar imot de som løftes inn i hans nærhet. Å løfte og bære er strevsomt, forbønnstjenesten kan også være strevsom, men det som er tungt skal vi få å legge fra oss. Han som har kalt oss er med, og han går i forbønn for oss, (Hebr. 7, 25) det var også han som sa: «Kom til meg, alle som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi dere hvile! (Matt. 11.28)

Her nede er Guds evige armer.

Tanker rundt teksten fra 5. Mos 33,27

Mennesket kan makte å bære og løfte, men vår styrke er begrenset. På et eller annet tidspunkt makter vi ikke mer. På et eller annet tidspunkt glipper taket. Det gjelder ikke bare den fysiske styrken, men alle deler av det å være menneske. Vår styrke er begrenset.

Guds styrke derimot er uten grenser, og ordet sier at her nede er Guds evige armer. Gud er ikke fraværende, han er ikke ute av denne verden, men til stede for at mennesker kan kjenne på styrken og tryggheten i hans nærvær. Her nede i vår hverdag og i våre liv er Gud til stede. I en verden med lidelser og nød er han, vår evige Gud og Far, for å gi styrke til mennesker som møter små og store utfordringer. Her nede er hans evige armer.

Guds armer strekkes imot oss til frelse, for å lede oss, for å verne om oss, og en dag fører de oss helt hjem. Asaf sier: ”Men jeg blir alltid hos deg, du har grepet min høyre hånd. Du leder meg med ditt råd, og siden tar du meg opp i herlighet.” Salme 73, 23-24

Vi er elsket så høyt at Herren har tegnet oss i sine hender. ”Jeg har tegnet deg i mine hender, dine murer står alltid for mine øyne.” Jes 49, 16. Vi er tegnet i Herrens hender med naglene fra Golgata kors da Jesus tok vår skyld på seg.

SAMMEN NÅR LIVET UTFORDRER

Livet vårt byr på mange slags opplevelser og følelser,
noen lyse og gode, og andre mørke og vanskelige.

Svein Ellingsen har skrevet mange salmer om de utfordringer som møter oss i livet.
Blant annet salmen vi finner i FA sangboken på nr.443 «Noen må våke i verdens natt

En annen sang som betyr mye for mange er sangen «Å, bli hos meg»
Her kommer historien bak Henry Lytes vakre salme:

«Å, bli hos meg.»

*Det er ofte interessant å høre bakgrunnen for salmer og sanger,
teksten du finner her er hentet fra Salmebloggen.no.*

*Dette er en innholdsrik fortelling, men deler av den kan kanskje benyttes til opplesning.
Kildene er Bibelen (2011) Norsk salmebok (1985) og Bjarne Stovelande: Alle tiders sanger (2000)*

Denne salmen er kanskje en av verdens mest kjente og sungne salmer. Den er skrevet av den skotske presten og salmedikteren Henry Francis Lyte i 1847. På engelsk heter den *Abide with Me*. Salmen ble oversatt til norsk av Gustav Jensen i 1913. Han har fått frem budskapet i salmen på en veldig fin måte. Salmen er vakker og tidløs. Og ikke minst melodien til William Monk har hevet salmen til en av verdens mest elskede salmer. Den er en poetisk perle med et innhold og en tone som griper.

Salmen henter inspirasjon fra beretningen om Emmaus-vandrerne slik vi finner den i Luk 24, 29: «Men de ba ham inntrengende: «Bli hos oss! Det lir mot kveld, og dagen heller.» Da gikk han med inn og ble hos dem.» De to disiplene vandrer sorgtunge langs veien fra Jerusalem til Emmaus. Det er en avstand på 60 stadier, eller ca. 11, 5 kilometer. Det er rett etter påske og Jesus er tatt fra dem. Trolig er de fra byen Emmaus. De er skuffet og bedrøvet. Jesus er død og de går og snakker sammen om dette. Da kommer den oppstandne Jesus Kristus og slår følge med dem på veien. De nærmer seg landsbyen og Jesus later som om han vil gå videre. Disiplene kjenner ham ikke igjen, men det er likevel noe ved mannen som gjør at de ber ham om bli hos dem for natten.

Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
og jordens lys alt mørkner og går bort,
forandrings skygge følger tro min vei –
o du som ei forandres, bli hos meg!

Salmen er en aftensalme. Men som så mange ganger ellers, minner solnedgangen oss også om døden og livets forgjengelighet. Salmen *O, bli hos meg* synges derfor ofte i begravelser. Like fullt handler *O, bli hos meg* om ham som har vunnet over synden og døden. Det er den oppstandne Jesus Kristus vi møter i denne salmen. Hos Gud er det ingen forandring. Han er den samme i går og i dag, ja til evig tid. Derfor er det trygt og godt å få synge og nynne til salmen. Salmen er ellers oversatt til en hel rekke språk. I tillegg til engelsk, norsk, dansk og svensk foreligger den i alle fall både på tysk, fransk, spansk, italiensk, russisk, portugisisk og færøysk. Men salmen finnes trolig i mange andre oversettelser enn dette.

Hver time trenger jeg din sterke vakt,
kun for din nåde viker mørkets makt;
hvor skal jeg vandre trygt foruten deg?
I mulm og solskinn, Herre, bli hos meg!

Henry Francis Lyte ble født 1. juni 1793 på West Mains nær Ednan i Skottland av engelske foreldre. Familien flyttet senere til Irland hvor Henry fikk sin skolegang og utdannelse. I 1814 avla Lyte sin teologiske embetseksamen ved Trinity College i Dublin. Han ble ordinert til prest i 1815 og samme år ble Henry Francis Lyte kapellan i Tagmon nær Wexford i 1815. Så hadde han etter tur stillinger i Marazion ved Cornwall, i Lymington ved Hampshire og i Charlton ved Devonshire før han endelig ble sogneprest i fisker- og kystlandsbyen Lower Brixham ved Devon. Lyte hadde egentlig tenkt å bli lege, men han avbrøt studiene. I stedet ble det teologi.

I sin ungdom hadde han vunnet priser tre år på rad for sin lyrikk og det var også som skrivende mann han er mest kjent for ettertiden. Men som prest, sjelesørger og menneske var han elsket og beundret av sine sognebarn. Han ble aldri trett av å følge med på livet i Brixham og han slo ofte av en prat med kystbefolkningen. På tross av astma, dårlig helse og stadige angrep på lungene, klarte han ikke å rive seg løs fra stedet. Han stod i sin gjerning et kvart hundre år fra 1823 til 1847. Lyte døde i Nice i Frankrike 20. november 1847 under et kuropphold. Da budskapet nådde England, ble det landesorg. Hver kveld klokken åtte spiller kirkeklokkene i Brixham *Abide with Me* til minne om presten Henry Francis Lyte

Når du velsigner, ei av frykt jeg vet,
sår gjør ei ondt, gråt har ei bitterhet.
Hvor er vel dødens brodd? Jeg frykter ei.
Du som har seiret, Herre, bli hos meg!.

Salmen har vært sunget både til fest og i sorg. *Abide with Me* ble sunget under bryllupet til kong George VI og ved vielsen av hans datter, hun som ble dronning Elizabeth II. Første strofen har også vært sunget hvert år før avspark av FA cupfinalen i England siden 1927. Salmen ble spilt under begravelsen til forfatteren og nobelprisvinneren Rudyard Kipling. Også under begravelsen til nonnen og nobelprisvinner Moder Teresa i Calcutta i 1997 ble salmen sunget.

O la meg se ditt kors i dødens gys,
driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei.
I liv og død, o Herre, bli hos meg!

Mine tider er i din hånd, Herre

Skrevet ut fra vers i salme 31 og 139

Dette kan gjerne fremføres av to eller flere. En leser bønningen/samtalen med Herren, og en eller flere leser bibelavsnittene som står i *kursiv skrift* og som deler opp bønningen/samtalen.

Evige Gud og Far!

”Mine tider er i din hånd”, sier salmisten, og taler ut fra sin egen erfaring av å være knyttet til deg gjennom hele livet, Herre. En erfaring av gode og vonde dager, men alltid i din hånd. Nå handler det om mitt liv, og jeg spør deg; Herre, er alle mine tider i din hånd?

Da viser du meg gjennom ordet ditt og gjennom erfaringene jeg gjør meg i mitt eget liv og min egen hverdag at det gjelder for mitt liv også: Du har lagt din hånd på meg og det er så stort at jeg ikke kan fatt det.

Du så meg den gang jeg var et foster, i din bok ble alt skrevet opp; mine dager ble dannet før en eneste av dem var kommet. Salme 139, 16

Du har lagt din hånd på meg, og mine tider er i din hånd.

Du, Herre, tar imot alle som kommer til deg, barna som blir lagt i dine hender, den unge som velger å følge deg, den voksne, den eldre, ja, alle som kommer. Og en dag tok du imot meg da jeg kom.

De bar små barn til ham (Jesus) for at han skulle røre ved dem, men disiplene viste dem bort. Da Jesus så det, ble han harm og sa til dem: «La de små barna komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike tilhører slike som dem. Sannelig, jeg sier dere: Den som ikke tar imot Guds rike slik som et lite barn, skal ikke komme inn i det.» Og han tok dem inn til seg, la hendene på dem og velsignet dem. Markus 10, 13

Du har lagt din hånd på meg, og mine tider er i din hånd.

Til både unge og eldre sier du: Legg din vei i min hånd! Stol på meg! Jeg er med deg! Jeg erfarte sannheten i det da jeg var ung, og jeg opplever sannheten i det i dag.

Legg din vei i Herrens hånd, stol på ham, så griper han inn. Han lar din rettferd bryte fram som lyset og din rett bli som høylys dag. Salme 37,5

Du har lagt din hånd på meg, og mine tider er i din hånd.

Inn i alderdommen er du den samme. Om jeg endrer meg og mine krefter blir mindre, er du like sterk gjennom alle slags dager, fra evighet til evighet.

*Til dere blir gamle, er jeg den samme, til håret gråner, vil jeg bære dere.
Det har jeg gjort, og det skal jeg gjøre, ja, jeg skal bære og berge dere. Jesaja 46*

Du har lagt din hånd på meg, og mine tider er i din hånd.

Men hva med smerten? Hva med sorgen? Hva når livet raser sammen? Holder din hånd meg da? Jeg trenger å vite at du aldri slipper taket, men at din sterke hånd alltid holder meg fast.

Jeg setter min lit til ditt ord, Jesus, der du sier: ”Ingen kan rive noen ut av min Fars hånd”. I sorg og smerte, i sykdom og når livet raser: Du, Herre, slipper meg aldri!

For jeg er viss på at verken død eller liv, verken engler eller krefter, verken det som nå er, eller det som kommer, eller noen makt, verken det som er i det høye eller i det dype, eller noen annen skapning, skal kunne skille oss fra Guds kjærlighet i Kristus Jesus, vår Herre. Rom 8, 38

Mine tider er i din hånd. Du har lagt din hånd på meg. Det er for underfullt til å skjønne.

SAMMEN MED GUD OG HVERANDRE I HIMMELEN

Johannes åpenbaring 21. 1-6

Jeg så en ny himmel og en ny jord. Den første himmelen og den første jorden var borte, og havet var ikke mer. Jeg så Guds by, det nye Jerusalem, komme ned fra himmelen, fra Gud. Den var pyntet som en brud som er klar til å møte sin brudgom.

Jeg hørte en kraftig stemme fra tronen si: ”Se, nå har Gud tatt bolig blant menneskene! Han skal bo sammen med dem, og de skal være hans folk, ja, Gud selv skal være hos dem. Han skal tørke hver tåre av øynene deres, og døden skal ikke eksistere mer. Det skal ikke lenger forekomme noen sorg eller gråt eller pine. Alt det som før var, er nå borte.”

Han som sitter på tronen sa: ”Se, jeg gjør alle ting nye!”
Så sa han til meg: ”Skriv dette ned, for det jeg sier er pålitelig og sant.
Det har skjedd! Jeg er alfa og omega, begynnelsen og slutten på alle ting.
Jeg vil la den som er tørst, få drikke av kilden med livets vann helt gratis.